

Празникът Преображение Господне в София

Голямо множество духовенство и богомолен народ се събра под купола на столичния храм „Преображение Господне“ на 6 август – в деня, в който честваме големия Господски празник – славния ден на Христовото Преображение, и в който ден една от най-красиво оформените столични църкви отбелязва своя храмов празник.

За съборна молитва стотици софиянци и гости на града се стекоха към благолепния храм в квартал „Лозенец“, за да преживеят духовно евангелското събитие на Господнето Преображение и се помолят на Бога за духовна утеха и подкрепа.

Архиерейската, празнична света Литургия бе възглавена от Негово Преосвещенство Белоградчишкия епископ Поликарп, първи викарий на Софийския митрополит. Заедно с него съслужиха архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия, архимандрит Евтимий, духовен надзорник на Софийска епархия, ставрофорен иконом Василий Сарян, предстоятел на празнуващия храм „Преображение Господне“, ставрофорен

иконом Александър Величков, предстоятел на храм „Св. св. Кирил и Методий“, ставрофорен иконом Николай Николов, предстоятел на столичния старинен храм „Св. Петка“, ставрофорен иконом Николай Георгиев, председател на църковното настоятелство на митрополитската катедрала „Св. Неделя“, ставрофорен иконом Антоний Алексиев, предстоятел на храм „Св. Димитър“, иконом Стилиян Табаков, предстоятел на храм „Св. ап. Андрей Първозвани“, протойерей Климент Харизанов, протойерей Владимир Каральов, протойерей Костадин Тренев, свещеник Борис Борисов от храмовото духовенство, митрополитският протодякон Иван Петков, йеродякон Вартоломей, йеродякон Поликарп и дякон Кирил Попов.

За молитвеното настроение на вярващите допринесоха прекрасните изпълнения на софийски псалти, ръководени от доц. д-р Любомир Игнатов.

Множеството ревностни богомолци, преизпълнили столичния храм, активно участваха в богослужбата и вдъхновено изповядаха Символа на вярата и Господната молитва.

По време на богослужбата за четец и певец бе постирган тринадесетгодишният Борис от София, който прояви усърдно желание да помага на свещенослужителите.

В края на св. Литургия мнозина вярващи заедно със своите деца се бяха подготвили и пристъпиха за св. Причастие. Преди отпуста, според богослужебния устав на деня, епископ Поликарп прочете молитвата „Начатки овощей“, която на този ден специално се прибавя за освещаване на първите гроздове и всички начатъци на земните плодове.

В края на духовното тържество към многолюдното събрание се обърна епископ Поликарп, който поздрави храмовото духовенство, благодари на църковното настоятелство, певците и на всички, които се трудят в храма, като напомни, че трябва всеки от нас духовно да се преобрази.

В чест на празника Софийският митрополит и Български патриарх Неофит бе подготвил отеческо слово, което епископ Поликарп прочете на църковното изпълнение. В него се казва:

„Всеки един от големите Господски и Богородични празници е за нас източник на дълбока и чиста радост. Всеки от тях ни носи светлина и непомрачена надежда. Във всеки от тях намираме утеха в изпитанията и скърбите, неизбежно съпровождащи земния ни живот, и възможност да се утвърдим във вярата, с която живеем и чрез която се спасяваме. А това е така, защото всеки от тези църковни празници е продължаващо във времето актуализиране на съдбовни събития от богочовешката история, които са свидетелства за благата Божия воля за човешкия род. С особена сила

казаното важи за празника на светото Преображение Господне...Днес, когато, за съжаление, в нашия свят отново има толкова много неправда, когато сме изправени пред безпрецедентна криза на нравствените ни ориентири и ценностната ни система, тази задача стои пред нас с особена категоричност. Не можем и не следва да очакваме каквато и да било положителна промяна нито в личния, нито в общностния ни живот, ако тя не започне в самите нас.

Тази промяна изисква от всекиго от нас постоянно усилие за различаване на добро от зло (срв. Евр. 5:14), изисква търсене и следване на Бога и Неговата свята воля, и освобождаването ни от „стихиите на света“ (Гал. 4:3), а всичко това е възможно само когато осъзнато и вярно следваме и участваме в дошлия чрез Христа Спасителя Нов завет на Бога с човечеството, който е Завет на любовта и на който „се крепи целият закон и пророците“ (Мат. 22:40): „Нова заповед ви давам, да любите един другия; както Аз ви възлюбих, да любите и вие един другия. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си...“ (Иоан 13:34-35). Тогава и само тогава ще бъде възможно и нашето преображение – както тук, в земния ни живот, така и в бъдещия живот, който очакваме и който е живот в светлината, мира и радостта на Царството Божие.“

Отец Василий благодари на владиката за благодатната служба и благопожела в тези трудни и лукави дни любовта между хората и събратята никога да не оскъдява.

По традиция след духовната трапеза в храма, църковното настоятелство беше подготвило благословено ястие за всички, уважили храмовия празник.

+++

Празникът води началото си още от първите векове на християнството и е свързан с едно от най-важните евангелски събития – явяването на Господ Иисус Христос в небесна слава пред трима от учениците Му. Светите апостоли не допускали, че Господ Иисус Христос ще понесе унижения и кръстни страдания – според тях това било несъвместимо с величието и славата Му. Той им говорил често за страданията, които го очакват, за смъртта и Възкресението Си. За да укрепи вярата на учениците си, Господ решил да покаже на трима от апостолите истинната Си небесна слава.

Той, придружен от апостолите Петър, Иаков и Йоан се изкачил на планината Тавор в Галилея, отдалечил се от тях и започнал да се моли. Скоро те заспали, а когато се събудили, видели своя Учител напълно преобразен.

Лицето Му светело като слънце, а дрехите Му блестели като светлина. Господ беседвал със светите Моисей и Илия за предстоящите Си страдания и кръстна смърт в Йерусалим. В един момент светъл облак осенил всички и от

него се разнесъл могъщ глас: „Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение. Него слушайте“.

При тези слова свише, апостолите в силен страх паднали ничком на земята. Когато славата Господня се скрила от тях, Господ се приближил към учениците Си и казал: „Станете, не бойте се!“. Това чудодейно събитие трябвало да предпази апостолите от унии и съмнение при вида на Христовите страдания, да укрепи вярата им в Неговата Божествена природа.

Текст и снимки: Весела Игнатова

ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКИ НАТИСНЕТЕ ТУК.

mitropolia-sofia.org